

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló“, a vobis institutum ad catholicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter. (Az általános katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló“ czim alatt létesített új lapot mi örömmel helyeseljük.) XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófnak, 1895. márc. 6-án.

Előfizetési árak: Egész évre 5 frt., félévre 2 frt. 50 kr., negyedévre 1 frt. 25 kr. — Egyes szám ára 5 kr. Előfizethető a kiadóhivatalban és minden megyei postahivatalnál.

Felolvasó szerkesztő:
Németh Ödön.

Megjelenik hetenkint 2-szer: *szerdén este és szombaton este.*
Szerkesztőség: Kigyó-utca 9. sz. Kiadóhivatal: Szt.-István-tér 1. sz.
Hirdetések helyenként 50 kr. Bélyegilleték külön 30 kr.

A kath. körök.

Az egész országban most tartják a kath körök mindenféle évzáró közgyűléseit. Ezek a közgyűléseken beszámolnak a múlt év működésének eredményéről. És ha ez eredményeket összegezzük valóban bámulatra méltó eredményt konstathatunk.

A hol kath. kör van ott a hívek megtalálják az érintkezési helyet, és az érintkezésben nem csak vallási érzéseik erősülnek, de erősödik a társadalmi élet s az embereket a legnemesebb érzés köteleke fűzi össze.

Ha a katolikus körök áldásos működésének igaz képét akarjuk látni, menjünk azokba a községekbe, a hol ezelőtt semmiféle társadalmi kör nem volt, a hol vasárnapokon a földmivelő osztály a kocsmák borgőzös levegőjében ült össze beszélgetni, politizálni, mert hiszen ez utóbbi a magyar embernek vérében levő, majdnem kiirthatatlan tulajdonsága. Hogy az ilyen kocsmái összejövetelek nem szolgálták a vallásos érzelmek s ezzel kapcsolatosan az erkölcsösség fokozására, azt mindenki tudja, a ki valaha vasárnap délután betekintett egy falusi kocsmába ivó szobájába.

Miből állott akkor a szórakozásuk? Az asztalok mellé ültek és idogálás közben hallgatták egyik vagy másik társuknak beszédét. Természetes, hogy lassanként belemelegtek e beszédbe és belejöttek az

ivásba. Nem is csodálható ilyen körülmények között, ha a legnagyobb része ittas lett s ha ennek következtében a pihe-nésre rendelt hetedik napot véres verekedéssel zárták le. És ha ebben csak azok vettek volna részt, a kiknek természetében rejlik a korhelykedés és a duhajkodás! De bele kerültek olyan emberek is, a kiket nem az ital csalt a kocsmbába, hanem az ember természetes vágyakozása a társaság után, s az első pohár bort csak azért itták, hogy jogot nyerjenek az ott tartózkodásra. Az első pohár bor kívánta a másodikat s így ment ez tovább egész az ittáságig, a melynek természetes folyamánya volt azután a véres összetűzés. Az ilyen esetek nem egy szolid munkás embert, becsületes család apát sodortak az elzúllásba, az anyagi bukásba.

Ez volt a képe a falu vasárnapjainak ezelőtt s részben ez ma is. A hol nincsenek katolikus körök ott folyik tovább ma is ez a szerencsétlen élet, de a hol a kath. körök lelkiismeretes vezetők alatt megkezdtek áldásos működésüket, ott megváltozik a kép.

Ma még szerény kis körükben összegyűlnek a falu tisztességes polgárai és a rendelkezésükre álló újságokból olvasgatva, az olvasottakat megbeszélve töltik a vasárnapot. És kimondhatatlan felemelő hatással van rájuk az a tudat, hogy az a kör, a melyben szórakoznak a tisztességes, az erkölcsös emberek gyűlhelye s hogy a

kör czime és rendeltetése biztosíték arra nézve, hogy annak falai között csak nemesednek, emberi méltóságukban emelkednek. Nem csak a katolicizmusra de az egész emberiségre áldásos a katolikus körök működése, mert nemesebb irányba terelik a polgárok érzését és gondolkodását s mintegy előőrseit képezik a civilizációnak s védgátját a keresztényi szeretetnek. És ki ne látná szívesen a katolikus körök működését különösen most, midőn a lelkiismeretlen emberek hamis jelszavak alatt akarják elámitani a hiszékeny népet; ki nem fogja föl ama nagy és nemes misiót, a melyet a körök hivatva vannak teljesíteni a folyton terjedő szocializmus veszedelmes tanaival szemben? Mert a népet nem csak félrevezetni lehet, de lehet felvilágosítani is!

A szocialista eszmék parazitái, kik önhasznukra kétségbeesett vállalkozásra serkentik a népet, hasztalan fogják ábrándképekkel csalogatni a népet, ámitásuk hajótörést fog szenvedni, ha a katolikus körök vezetői felvilágosítják a népet. A szocializmus propagandájával szemben fokozni kell a kath. körök működését s a vörös zászlóval szemben fel kell emelni a keresztet. Ehhez közel kétezred év fűzi az emberiséget és ugyanannyi idő óta oltalmazója, vigasztalója a szegénységnek. — ahhoz pedig csak forrongás és átok, csak pusztulás s nem újjászülés tapad.

Az ember élete porszem a végtelen-

Ne csüggedj.

Írta: MIKLER GUSZTÁV.

*Nem kívánom, hogy ifju életed
Felhőlen boldogsággal telt legyen;
Nem szebb jövőnek magvát rejtő a
Felhőlen boldogsággal telt jelen.*

*A küzdésnek jutalma a jövő
Kívánom hát: ha bú, ha bánat ért,
Ne csüggedj, mert kettős boldogság az,
Melyet nyerünk a régi bánatért.*

A bál.

Írta: Tirgrámo.

Óh a bál!

Hogy dobog itt belül ez a vén szív... pedig már kialhatott volna. Csak a hamu alatt lappang még egy-két szikra, de az is felgyul e szóra. Fejemen paróka, bajszomon fekete kenőcs, lábaim inognak, kezem remeg. Hol vagy te ifjuságom — ezer örömeiddel, bohóságaidal fényes bálaiddal? Eltűnt és vele minden.

Vén aglegény vagyok. Bácsi... kinek üti tein kacagnak a hölgyek s kécsőkját szívesen veszik. Ez minden. Hej pedig valamikor... csitt; te pedig ne zakatolj ideben szív — kiaszott husdarab vagy. Hallgass! Ugy is csak az irigység hevitte dobogásod, hogy nem vagy már fiatal és nem gyulhatsz lángra úgy mint egykor. Legokosabb amit teletsz, ha el-

mondod, mit érezte egykor e szóra bál? Most itt az alkalom; hétfőn lesz a megyebál (azután szombatra tárcza is kell — oh szívem! gondoltad te valaha, hogy bál impressiódat tárcza alakban adod majd át az ifju nemzedéknek?)

Tehát halgassák meg egy aglegény tapasztalatait a bárlól.

Mi a bál?

Helmecezy szerint dárdó — korhelyek szerint dárdó — hölgyek szerint táncvigalom — backfiskok szerint tündérország — a németek szerint meg gumilabda.

Feltalálója Bachus, ki meghalt podagrában. Hajdan ugyanis sokkal vigabb élet folyt az Olympuson, mint ma. Az Istennők fényes estélyeket görögüzzel és bálakat görögüzzel nélkül rendeztek az Olympuson. Innét datálódik a bál eredete.

Mi a színházban tartjuk — talán azért, mert a bál nem egyéb szineskedésnél, ennek pedig legjobb helye a színházban van. Ha azután valaki mégis hisz szineskedéseinknek — kacagva mondhatjuk szemébe: hisz' az egész csak játék volt, mit ott játszottunk a színházban...

A bál általában véve kétféle: vagy mulat az ember benne vagy nem; vagy tánczol benne ha kap tánczosnót, vagy nem; vagy meghívják rá az embert, vagy nem; vagy iszik benne az ember, vagy nem, vagy leissza magát az ember benne; vagy nem; — szóval ezekből is láthatjuk, hogy a bál elvlegre is kétféle.

Most menjünk a bába.

A terem szárnyas ajtaja megnyílik elöt-

tünk s mi egy tündérvilágot látunk magunk előtt. Mint a megzavart méhköpi zugása hal-latszlik a vigadók moraja. Mily kapráztató fény! Mily ragyogó pompa! Táncz, csevegés életkedv mindenütt. A százsorosan visszaverődő tükrök előtt lepkeszárnyakon tűnnek tova a repülő tánczosok. A zene most lassan, majd viharozva szól s rhythmikus ütemére rohanó koboldként vesznek el a párok a vigadók tömegében. Mily bódító az illatterhelt levegő langymelegével áthatja az idegeket, vonz, ingerel, magával ragad beledobni magát e tündéri világba és soha nem válni meg tőle.

Most kezdődik a valcer, a kedves valcer! Szem szemben, szív, szíven! Arcok hevülnek, szívek hangosan dobognak, kezek szoritanak, szerelmek vallatnak.

Nézünk körül, mit mutat a bálterem kaleidoskopja?

Mintha egy jól felszerelt observatoriumba volnánk. Az aranyifuság itt egész közelről vizsgálhatja a csillagokat, kiknek eddig csak nyomait követhette. Eme nyomok egyptikus utjai derékszíjban távolodtak a tejútól, tehát sohasem vezettek oda. Kiinduló pontjuk a papa háza, végpontjuk a korzó és a promenádé. Most a kiséző bolygók — a mamák — elültek s így nem zavarják össze az ifju csillagászok számításait.

Mintha a börzén volnánk... A sóhajok és epedő pillantások itt a telekkönyvi bejegyzések különbözőzeti szerint változnak. Váltak egy mély tekintet után azonnal előjegyzetnek a — szíven. Ezek azonban nem okvetlen kö-

séghez, semmisség az örökkévalósághoz. És ha ezt megértetjük népünkkel, bizonyosan nem fogja a rövid élet kényelmének *reményéért* feláldozni az örök üdvösséget. Csak a kath. körök vezetékiben legyen némes lelkesedés, csak a közöny vagy hanyagság ne hátráltassa őket a védekezés munkájában. Ne várják be, a míg kitűnik a kösségben a vörös zászlót, erősítsék meg már előzetesen tagjaikat a hitben, az örök igazságban.

A piros plakátok.

Kedden a déli órákban a városban nagy piros falragaszok jelentek meg, de söt osztagtájk is az utcákon, vitték üzletbe, kávéházba, nagy öröme mindazoknak, a kik nincsenek szerkesztői működéssel megelégedve. E piros plakátok ugyanis 54 tüzoltónak „Nyilatkozatát” tartalmazták, a kik e nyilatkozatban személyemre vonatkozólag olyan dolgokat írnak, a melyekért nem e hírlap hasábjain, hanem a budapesti sajtóbiróságnál keresek elégtételt. Ha e „Nyilatkozatot” le nem közlöm egész terjedelmében, annak oka nem az, mintha benne jellemre avagy erkölcsiségre vonatkozólag bármi érdembeli tény hozatnék fel, hanem az, hogy annak irmodora olyan, hogy jobb érzésű olvasó közönségünk ezt bizonyosan nem szívesen olvasná. A „Nyilatkozat” tulajdonképpen a gyalázkodó kifejezések tömege és alapítják azt arra az egyedüli hümmre, hogy e nyilatkozó urak egyikének hitelt adni elég könnyelmű voltam.

A „Nyilatkozattal” magával természetesen nincs szándékom foglalkozni, de igen is egy némely felvilágosítással szolgálók annak előzményeire vonatkozólag, a mely sok tekintetben még érdekesebb fogja tenni e nagy szenzációt kellett plakátokat.

Azt talán mondanom sem kell, hogy *egy es urakra* igen kellemetlen a „Fejér megyei Napló” tekintélyének szavahihetőségének emelkedése,

kellemetlen volt az a tisztelet is, a melyvel személyemet még politikai ellenfeleim is részesítették azon okból, hogy a közérdeknek és az igazságnak mindenkor szökhönő hárcozója voltam. Ez szűlhette azt a röszindulatu tervet, hogy e *Nyilatkozattal* a lap tekintélyét és szavahihetőségét kétségbe vonhassák, személyemet pedig durván megtámadhassák.

Az előzmény a következő:

Tögl Imre gépgyáros, a tüzoltó-egylet volt szertárnoka ez év január havában, pár nappal a 16-án megtartott tüzoltói közgyűlés előtt, felkeresett szerkesztőségemben és a tüzoltó egylet kebelében előfordult több olyan visszaélést mondott el, a melyeknek ő mint szertárnok közvetlen tanuja volt. Ezek a visszaélések azonosak azokkal, a melyek mult hó 29-iki lapsámunkban megjelentek.

Tögl e visszaélések felsorolásával kapcsolatosan arra kért, hogy irjam meg ezeket a közgyűlés előtt, mert ő Paulovitsnak nagyon utjában van és az ezért kiakarja hagyni a parancsnokságból.

Éppen ez indoklás következtében azt mondtam neki, hogy e visszaéléseket nem kell a lapban közzé tenni, mert hiszen pár nap mulva ugyis évszázó közgyűlés lesz, a mikor természetesen minden tisztviselőnek nem csak joga, de kötelessége is a tapasztalt visszaéléseket az egész közgyűlés előtt szóvá tenni. Sikertől is őt meggyőzőm — legalább látsság — arról, hogy ez az egyedüli helyes út a azzal vált el tőlem, hogy a vasárnapi közgyűlésen a visszaéléseket szóvá fogja tenni, sőt azt is ígérte, hogy a közgyűlés lefolyásáról értesít. — En pedig, miután munkatársam ez alkalommal beteg volt, magam pedig el voltam foglalva, nehogy az érdekelt fél tudósítására legyek szorulva, figyelmeztettem *Lurja Aladár* urat, a „Székesfehérvár és Vidéke” munkatársát, hogy olyan információim vannak, hogy a tüzoltó közgyűlésen érdekes leleplezések fognak történni s egyuttal felkértem őt,

hogy ha valami csakugyan érdekes történnék értesítsen engem is.

A közgyűlés napján, január 16-án délelőtt Tögl tüzoltó ruhában felkeresett újból s örömmel mesélte, hogy Paulovitsnak azon intrinikája, hogy őt a parancsnokságból kihagyja nem sikerült, miután a működő csapat erről hallani sem akar, daczára annak, hogy Paulovits azt ígérte a tüzoltóknak, hogyha minden vity fog történni a választásnál a hogyan ő akarja, abban az esetben a legközelebbi vasárnap az ő költségére rendez mulatságot a működő csapat részére a tüzoltó őrnyán. Tögl ugyanakkor azt is ígérte, hogy a közgyűlés után még az nap estafelét újból felkeres, hogy értesítsen az eredményről.

Másnap délelőtt jött el ismét s mondotta, hogy előtte való este a közgyűlés után keresett, de én nem voltam itthon. Értesített azután, hogy a közgyűlésen nem szólhatott fel, miután *Tóth Aladár*t választották meg választási elnöknek, a kinek csak igen rövid ideje volt azért mindent nagy hamarosan tárgyaltak le és senki fel nem szólhatott. Jelezte azonban hogy szeretne ő maga ez ügyben nyilatkozni a lapban s azt tanácsolta, hogy *támadjam én őt meg mentől erősebben a lapban, mint a ki visszaéléseket követett el.* Magyarázatul azt adta, hogy mint üzletember, indokoltá akarja e támadással tenni az ő nyilatkozatát, mert máskülönb sokat ártnának neki azért, hogy megmerte ez ügyet bolygatni.

Az indoklást megértettem ugyan, de kijelentettem, hogy én még az ő kérésére sem intéshetek ellene olyan támadást, a melyet pár nap mulva *kénytelen lennék visszavonni*, mert nem akarom a lap szavahihetőségét kockáztatni. Megérttem azonban, hogy olyan formában írok mintha támadás lenne, a mely alapul szolgálhat ugyan az ő nyilatkozatának, de azért én abból a támadásnak ellenkezőjét magyarázhatom ki. Ezzel szemben ő azt ígérte, hogy a lap megjelenését követő napon, 20-án délelőtt eljön és elhozza a választ képező nyilatkozatot.

telezők, miért is ritkán történik meg utána a jeyváltás.

Vagy mintha szinpadon volnánk . . . Itt mindenki első szerelmét akar játszani, pedig csak elefánt, vagy legföllebb a vetélytárs intrikus szerepét veszi magára. Itt minden csak látszat, a valóságot a papák kontói mutatják, miket izzadva fizetnek ki.

Áldott föld e bálterem, mely benépesítetik a vendéglősök, keztyűsök és cigányok nagy gyönyörűségére, kik itt aratnak legbővebben. Ebben a földben teremnek a vetélykedés, irgység és divat virágai; glazé-keztyű, lack-czipó itt érvényesülnek valósággal, míg a frakk innét kerül szomorú rendeltetési helyére — a zálogházba. Ide nem okvetlen táncolni jönnek az emberek — ez nem egyeznék meg az affektált blazirtsággal — inkább bámulni és bámultatni; kinek pedig nincs bámulója, az gyönyörködik önmagában. Itt mindenki új ruhában jelenik meg. Pedig új ruhában nem lehet okosat mondani, vagy cselekedni. Azért a bálban nem is lehet okos beszédet hallani. Mindenki szépet akar mondani s a lehetőleg azzal a szándékkal, hogy felültesse vele a másikat. Elpirulni a bálban illetlen dolog, — ez latinul annyit tesz: risum tenentia amici! Társalgás közben a hangnak illendőnek kell lenni, azaz ne legyen sem erős, sem gyenge, sem vastag, sem vékony, sem fűnt, sem alant, sem lármas, sem félénk, sem fenyegető avagy dadogó, akadozó, hadaró, motyogó, mokogó, hebegő, selypítő, r-betűt kényesen kimondó, — mert ez nem illik. Óvakodni kel a rut viselkedéstől is: ilyen például a fejkakarás, fül, orr-piszkálás, hunyorgatás, bajuszragás, köpködés, filmozgatás, nyelvköltögetés. Mindez azért

nem illik, mert a bálban mindenki újrúhában jelenik meg. Ezért szokták azután a meghívókra kiírni: „Kéretnek az urak és hölgyek egyszerű ugyanis minden illik; a mi nem illik, azt ki lehet belőle mosni. Az új ruha hóhortossá teszi az embert. Ádám, midőn megismerte önmagát, azonnal kötényt kötött; az ember, ha új ruhába öltözik, azonnal kötény után szalad. Hát okos dolog ez? Az új ruha feszese teszi a testet, a szellemet pedig egyenesen spanyolcsizmába szorítja. A legnagyobb bölcsék pl. Diogenes, a legnagyobbt költők, tesszem Veray János hazafi, épen nem szerettek új ruhába öltözködni.

A bálterem földjében terem az ugynevezett planta petrezsaliana, mi magyarul annyit tesz, miért nem nyulaz hozzám? Ez az egyetlen növény a természet herbariumában, a mit a hölgyek ki nem állhatnak. Tenyészik északtól dél; de leginkább a báltermekben. Lepréselni nem szokás, de ez szokta a hölgyeket órákig egy helyhez szegezni, mi kiállhatatlan a bálban. Oeconomiai szempontból nagyon hasznos e növény, mert a levelet megédesíti; mivel pedig a szív tudvalevőleg nem leves, — tehát a sziveket megkeseríti. Innét van aztán, hogy a hölgyek általában ellenszenvvel viselnek a konyha iránt: nem akarják maguknak megfőzni azt, mit a bálteremben órákig árultak.

A bálterem földjében teremnek néha a házasság csodálatos magvai is. A házasság tehát nem okvetlen égben köttetik (?) mint a liberálisok mondják. A rege szerint Nyμφák fonják árvalányhajból a házasság köteleit Árkádiában. Idehaza aztán nők és férfiak áztatják könnyeikkel. Talán azért, hogy erősebb legyen? mert hiszen a kötel erősödik, ha

áztatják. De a házasság kötele minél jobban ázik, a szenvedő nők könnyei által, annál hamarabb elszakad. Okvetlen megkívántatik tehát, hogy a házasságkötésnél jelen legyen Fortuna istennő. Ez az istenasszonyosság pedig sem elite, sem karton bába nem szokott járni, hanem lakik a budai, bécsi, prágai és temesvári lutrikban. Első neveltetését a vakok intézetében nyerte, honnan vakon is került ki, s máig is vakon osztogatja áldásait. Innét van azután, hogy a bálban kezdődő házasságok többnyire boldogtalanok szoktak lenni.

A bálteremnek két jó oldala van; egyik az öltöző, másik a buffet. Az öltöző visszavonulási hely, hol a mantillók s más egyéb felső öltönyök levettetnek, esernyők szegre akasztatnak, kalucsnik sarokba dobatnak. Később leomlott hajdíszek, letipott fodrok: itt tüzetnek fel; felesleges ránczok arczon és ruhán itt simittatnak el; rég visszafojtott sóhajok szélnek eresztetnek, szemöldökök befeketitettek, rózsásarczok halványra puderoztatnak, halványarczok kreol szinre pingáltatnak. E hely tehát kizárólag az embernek szebbik felé, hova mi csak kulcslyukon nézhetünk be.

A buffet — ez már egészen más! Itt nincs semmi titkolni való. Ez az aranyifuság asyuma, hol az ember a kalapjával együtt szokta szegre akasztani az etiquette szabályait. Itt már megszűnik az újruha varázsa; gallérok összegyűrve, czipők kiszakadva, bajuszok lekonyulva. A pezsgő fogytával fog a blazirtság, új tiz hevit az idegeket, vidámság tölti el a sziveket s ami meg nem fér az emberben, azt kiénekl s mire pitymallani kezd és vége a bálnak, akkora kész a — katzenjammer.

A „Fejermegyei Napló“ január 19-én megjelent számában, a közgyűlésről szóló tudósítás után megjelent a tüzoltó egyesületben történt visszaélésekre vonatkozó megjegyzésem és megjelent a *Töglre* vonatkozó rész is.

Itt meg kell még az igazsághoz képest jegyezni, hogy Tögl 19-én délután eljött a szerkesztőségbe. A korrekturát óhajtott volna látni arra vonatkozólag mit írtam. Nem volt nálam a kefelevonat s így azt a pár sornyi részét a cikknak, a mely az ő személyére vonatkozik, a mennyire emlékeztem rá, majdnem szóról-szóra elmondtam. Arra kért akkor, hogy a nevét hagyjam ki, s csak úgy említsam „*a volt szertárnok*“, ezt azzal indokolta, hogy ugyanis tudják, hogy ő az, de a neve nem szerepel legalább. Szívesen megígértem, hogy korrekturánál nevét törölöm a cikkből. Megtörtént azonban az a véletlen, hogy az egész cikket megkaptam levonatban, csak éppen a reá vonatkozó részt emelte a nyomdában valaki véletlenül más hasábra, a melyet munkatársam javított ki s nem én. A sok dolog közben ezt a hiányt nem vettem észre s csak a revízióban jutott eszembe tett ígéretem, a mikor azonban már e név kitörlése legalább egy félórával késleltette volna a lapot. Miután éppen az ő indoklása is ugy szolgált, hogy mindenki tudja, hogy a volt szertárnok *Tögl*, nem tartottam olyan fontosnak a név kitörlését, hogy azért a lap megjelenését egy félórával késleltessem.

A lap megjelenését követő napon hiába vártam ígérete értelmében Töglt, de hiába vártam 21-én is egész nap, az ígért nyilatkozat nem érkezett meg. 22-én délelőtt szolgálmat egy rövid levéllel küldtem Tögl Imréhez, a melyben hivatkozva ígéretére, kértem a nyilatkozatot. Ígérte szóval, hogy nem sokára elküldi. Dél felé egy inas gyerek levelet hozott tőle azzal a szóbeli üzenettel, hogy a *másikat* később küldi. Ez a „*másikat*“ azonban még délután 2 órakor sem érkezett meg s azért szolgálmat újból elküldöttem azzal a szóbeli üzenettel, hogy már az utolsó idő a kézirat leadására, küldje a nyilatkozatot. A nyilatkozat helyett egy igen érdekes mentegetőző levél jött, a melyben jelzi, hogy most nem irhatja meg, (ez szombaton volt!) hanem a jövő hét elején eljön ezt a dolgot rendezni, s kér, hogy addig is adjam le az első levélben küldött nyilatkozatát, a melyet valami rettenetes kénszerhelyezettel igyekezett érthetővé tenni. Én azonban ennek dacára sem értettem meg, hogyan tud valaki önmagával szemben oly irgalmatlan lenni, mert abban a nyilatkozatban az áll, hogy a ki engem ez ügyben informált „*piszkos, aljas, rágalmasó gaseMBER*.“ — Talán megérthettem volna abból, hogy ugyanezen a levélpapíron *Nikolsburger Sándor* osztályparancsnok a működő-csapat nevében azt írja, hogy a tüzoltó testületnél semmi visszaélés nem történt és hogy *Tögl* Imre nagyon derék ember, a kit éppen azért tüntettek ki azzal, hogy szakaszparancsnoknak választották meg, a mit meg is érdemel.

Természetes, hogy egyik nyilatkozatot semközöltem le. Töglnek első ízben, a lap részére küldött levélét nem értettem ugyan, de a bizalmas levélben semmit vissza nem vont korábbi állításaiból, sőt a mit szóbelileg mondott *az irásával megerősítette*, de sőt még az ígért nyilatkozatát is csak ideiglenesen tagadta meg s kilátásba helyezte, hogy a jövő hét első napjaiban, tehát a legközelebb megjelenő lapszám előtt, megírja.

Nikolsburger levelet éppen úgy nem értettem. Azt írja ugyanegy levélben, hogy az

egyletnél semmi visszaélés nincs, és hogy Tögl derék ember. Én előttem pedig az előzmények ismerete után egyezőt bizonyos volt, hogy Nikolsburger két állítása egymással homlok-egyenestellenkezik. A kettő közül csak az egyik lehetett igaz!

Nem értem reá a szombat délutáni nagy munkaközben rejtélyek megfjtésével foglalkozni, eltettem a leveleket és vártam Tögl. Hiába vártam azonban, az ígért időre nem jött De eljött 27-én délelőtt édes atyja és testvérbátyja kíséretében. Valami magán ügyökben kérték közbenjárásomat, a mit én meg is ígértem. Beszélgetésünk végén aztán Tögl Imré-től megkérdeztem, hogy mi lesz a nyilatkozat. Azt már rendezni kell, miután én írtam e visszaélésekről s azokat most már bizonyítani is kell. Azt mondta délután elhozza.

Délután el is jött, de nyilatkozat nélkül. Kérdésemre azt mondta, nem írta még meg s egyuttal kért, fogalmazzám én meg, majd ő aláírja. Erre én felvilágosítottam, hogy a nyilatkozatot annak kell megírni, a ki nyilatkozik, s azért felajánlottam neki az íróasztalt s adtam papírt és tollat, hogy írja meg. Mindjárt az elején feltűnt a habozása, s az a kérése, hogy engedném meg, hogy ő úgy írja e nyilatkozatot, mintha ez válasz volna egy korábbi levelemre. Gyáváságnak tekintettem ezt a kérést, de nem láttam benne semmi okot, hogy azt megtagadjam. Azután jegyzetemből felsoroltam mindazokat, a miket nekem szóbelileg mondott, s kértem, hogy a nyilatkozatban mindez bent legyen. A rózsafák historiáját azonban nem vetta be. Azt mondta, hogy ő becsületszavát adta Paulovitsnak, hogy azt nem mondja el. Ez indoklás felett természetesen napirendre tértem, de mert ezt már a múlt év tavaszán is előfóttam nekem, semmi okom nem volt kételyt támasztani ennek valódiságát illetőleg. Az ő nyilatkozatának száraz tényeihez fűstem én azt a kommentárt, a melyet ő tőle szóval hallottam.

Kedden délben beállított hozzám egyenruhában Nikolsburger Sándor osztály parancsnok Tögl kíséretében. Tögl rendkívül izgatottsága azonnal feltűnt nekem s azt hittem valami kegyetlen módon rájlesztettek nyilatkozatáért. Nikolsburger azt kérdezte, hogy kiírta a lapunknak reájuk vonatkozó cikkét. Miután Tögl levele saját neve aláírásával jelent meg, nem gondolhattam csak a többi cikkekre s egész nyugodtan azt mondtam, hogy én.

— Szeretném a kéziratot látni! — volt Nikolsburger további kérése.

Már különben is bosszantot, hogy láttam Töglnek az izgatottságtól kipirult arcát s gyáva remegését, felugrottam e kérésre íróasztalomtól és az osztály parancsnok elé lépve az mondottam ingerülten, hogyha egyszer én azt mondom, hogy azt a cikket, a mi a Naplóban először megjelent én írtam, akkor megkövetelem hogy elhagyják azt.

Nikolsburger észrevette tévedésemet és figyelmeztetett, hogy nem azt a cikket kérdezi, hanem *azt ami Tögl aláírásával megjelent*.

Ez olyan naiv kérdésnek tűnt fel előttem, hogy azt feleltem: „Azt természetesen, hogy Tögl írta.“

Csak abból a tekintetből, a mit Nikolsburger Töglre vetett sejtettem, hogy itt nem mindennapi esettel állok szembe. Nikolsburger akkor egy könyvet adott, a melyet én átnéztem, mialatt Tögl rettenetes zavarban hebegett Nikolsburgernek *beismerve hogy a kérdéses levelet ő írta*, de hivatkozott az én levelemre, melyre ő azt

válaszul küldötte, *sőt ígérte Nikolsburgernek, hogy megmutatja neki azt a levelet, a melyben én írtam meg neki ezeket a visszaéléseket. — Ilyen levelet azonban én sohasem írtam!*

Ezeket halva s a könyvből meggyőződve, hogy rézgálicot nem 3 métermázsát, hanem egy harmadát vettek a mult évben, úgy láttam, hogy itt vakmerő hazugsággal állok szemben. Miután másnap ünnep volt, lapunknak kivételesen azon napon, kedden kellett megjelenni s még nagyon sok dolgom volt hátra, bárha már dél volt. Eszembe jutott az is hogy ilyen körülmények között Nikolsburger előtt nem intézhetem el a kérést, ehhez legalább még egy parancsnoksági tagra van szükségem. De ezekivül még akkor is több bizonyítékot akartam beszerezni Tögl ellen, mielőtt hírlapírói pályafutásom alatt először, kiadom magát az informálót, abból az okból, mert kiszült reá, hogy hazudott.

Egy szóval sem czáfolva meg tehát Tögl hazudozásait. Azt mondtam Nikolsburgernek:

— E könyvből azt látom, hogy rézgálicot valóban nem fogyasztottak el feltűnő mennyiségben. Ma azonban sok dolgom van, nem érek rá elintézni ezt az ügyet. Jöjjenek péntek délelőtt. *És ha önök nekem kétségtelen adatokkal beigazolják, hogy a lapban megjelent visszaélések bealólanok, legyenek meggyőződve, elégtételt fogok szolgáltatni a tüzoltó-egyletnek!*

Ime így bántam én Tögllel; ez volt az én utolsó szavam a tüzoltó-egylet működő csapatának megbizottjához. És erre jelent meg ellenem a tüzoltók nyilatkozata, a melyet kiváló érdekűt tett azon körülmény, hogy azt Tögl is aláírta.

Nyugodt lelkiismerettel bocsátom eljárásomat lapunk olvasóközönségének bírálata elé, és meg vagyok győződve, hogy ellenségeim sem találhatnak magatartásomban semmi gáncsolni valót.

Éppen azért tiszta öntudattal várom be, mig a sajtóbíróóság elégtételt fog nékem szolgáltatni az alaptalan és kíméletlen támadásért, melyben személyemet részesíteték. — Hogy pedig ez így van, amint azt megírtam, igazolni fogják a kezem között levő levelek.

Nem tagadhatom nagyon bántott ez a nyilatkozat. De nem az volt a mi elkésérített, hogy tisztességemet és becsületemet minden ok nélkül ily ádáz dühvel támadják meg, hanem az, hogy mikor én napomnak minden órájában egyedül és kizárólag a közérdekért fáradozok, mikor naponként 10 12 embernek adok a legkülönbözőbb bajaiban jóindulatu tanácsot, akkor e város polgárai részéről ilyen elismeréssel találkozik.

De a tapasztalt igazságtalanság nem fog igaztalanánná tenni engem. Az leszek ezután is, a ki eddig voltam, és kötelességemet éppen úgy fogom teljesíteni, mint eddig tettem, ha mindjárt ilyen töviskoszorúval hálálják is meg fáradozásaimat.

Nem a gyűlölködés, nem a bosszuvágy vezet a sajtópör megindításában sem, hanem a kötelesség, a melylyel a vezetésem alatt álló lapnak, a melylyel önmagam s az engem tisztelőnek tartozom. Nem sújtani az engem megbántókat, hanem védeni tisztességemet, indítok sajtópert. Jól tudom, hogy azok a kik e nyilatkozatot aláírták csak eszközök voltak olyan emberek kezeiben, a kik tudatával bírtak e „Nyilatkozat“ rettenetes következményeinek és mégis elég lelkiismeretlenek voltak visszaélni az egyszerű emberek becsületes hiszékenységével. Belekergették őket a sajtóper szomorú

következményeibe, hogy bosszujoknak szabad folyását engedjenek, — és ők maguk elég ovatosak voltak, távol maradni a felelőségtől. Nem haragszom én a nyilatkozatot aláírtakra, hanem csak számom őket, mint a lelkiismeretlenség áldozatait.

És ha majd hónapokig tartó börtönre ítélék őket; ha az 54 ember hozzátartozói majd nyomorogni fognak, amíg a munkakereső férfi a börtönben ül: meglátom juttatnak-e majd egy-egy darab száraz kenyeret az éhezőknek azok, akik annak a nagy nyomornak és sok szenvedésnek bűnöse előidézői? Megdobban-e bennök majd akkor a szív, megszólal-e bennük a lelkiismeret, a mely most olyan néma volt?

Az Isten igazsága néha késni látszik, a tisztességes emberek között. De végzetét nem kerüli el senki és hiszem, eljön még az az idő, hogy meg fognak bűnhődni a Nyilatkozatnak értelmi szerzői is, a kik ezzel a Nyilatkozattal nem nekem ártottak, hanem csak annak az 54 embernek, a kik ebbe az ügybe belerántottak. Székesfehérvár, 1898. február 5-én.

Németh Ödön.

Tögl Imre nyilatkozata.

Legnagyobb meglepetésünkre ma délelőtt Tögl Imrétől levelet kaptunk, a mely ezt a különben érthetetlen ügyet némileg talán érthetővé vagy még érthetlenebbé fogja tenni.

Ime egész terjedelmében a levél:

Székesfehérvár, 1898. február 5-én.

Tekintetes Szerkesztő ur!

Én a nevemmel aláírt nyilatkozatot elismerem és a mit ott állítok, azt tényekkel bizonyíthatom. De bizonyára sem Ön, sem a közvélemény nem ismeri az okot, hogy később mért foglaltam más álláspontot.

Hogy mikép jutott nevem a piros plakátokra, itt beszámolok.

Miután hétfőn reggel beszámíthatatlan állapotban voltam, ezen alkalmat felhasználva egy ívet irattak velem alá. De a felelőséget azóta Nikolsburger Sándor tanuk előtt magára vállalta.

Én pedig a nyilvánosság előtt tisztességemről és szóval minden kötelezettségemről lemondok, hogy nevem és becsületem tovább ne csorbítgassa senki.

Maradok teljes tisztelettel

Tögl Imre.

E levél elolvasása után talán sejtethetjük, hogy kulisza mellett folytatott intrikák kergették Töglt bele ebbe a kétségbeesztő helyzetbe. Kár, hogy a homály eloszlására már most meg nem írja, mi vitte őt rá, hogy korábbi nyilatkozatait megtagadja?

Ha elgondoljuk, hogy teljesen érthetetlen az, miképpen vállalkozik valaki valótlan dolgoknak hírlapi uton való közzétételére, nem lehetetlen, hogy valami lelkiismeretlenségnek lett áldozata.

Nem csak mi, hanem a közönség is érdeklődéssel várja az érdekes eseményből a kibontakozást.

Jellemző azonban, hogy miképpen iratták vele alá a piros plakátok nyilatkozatát! Ugy lehet, hogy a sajtóper folyamán olyan dolgok fognak napfényre jönni, a melyek majd lehetővé teszik, hogy az igazi bűnösek bűnhődjenek.

Mi a legnagyobb nyugalommal várjuk a fejleményeket s Töglnak csak azt tanácsoljuk,

hogy most már a tiszta igazság útját válassza, mert csak is ez mentheti őt meg. A könnyelműséget megbocsájtjuk, a rosszindulatot soha!

Diószegi András nyilatkozata.

Ugyancsak a mai napon kaptuk a következő levelet is, a mely szintén azt bizonyítja, a mit magunk is gyanítottunk, hogy a legnagyobb lelkiismeretlenséggel vitték bele a nyilatkozat aláírásába ezeket a szerencsétlen embereket. Ime a levél:

Igen tisztelt Szerkesztő ur!

Kérem önt sziveskedjen becses lapjában ezen néhány sornak helyt adni.

E hó 2-dik napján délután egyik utcza sarkon egy veres plakátot láttam, a melyen nem kis megdöbbenésemre, az ön becsülete és lapja megvan támadva, és még hozzá saját nevem aláírva. Igen tisztelt szerkesztő úr én öntől bocsánatot kérek mint ismeretlen egyáltalán nem akartam nemhogy a becsületében, de még másképp sem bántani. Mert én azon ív elolvasása nélkül irtam alá, mit én nem tudtam, hogy mit tartalmaz, mert nem hagyták elolvasni. Én tehát igen tisztelt szerkesztő urtól még egyszer bocsánatot kérek, miután én nem készakarva cselekedtem, a mit két tanu által be is tudok bizonyítani. Szerkesztő urnak maradtam aláíratos szolgálja

Diószegi András,
szivattyús.

Mindenestre örömmel veszsük tudomásul Diószeghinek levelét és sajnáljuk őt, hogy ilyen kellemetlenségbe került. Minden félreértés kikerülése végett azonban kötelességünk megjegyezni, hogy a sajtótörvény értelmében a felelőség az aláírókat egyetemlegesen terheli s közülök egyeseket kivenni s a sajtópör következményei alól elvonni *nincs hatalmunkban* és így e mindenesetre tiszteletreméltó nyilatkozata daczára is felelőségre fogják vonni Diószeghit is, s legfeljebb majd csak a büntetés kiszabására vonatkozó indítványunknál lehetünk reá tekintettel.

HIREK.

— Püspöki körlevél. Dr. Steiner Fülöp megyés püspökünk a napokban adta ki az 1898. évi első körlevélét. Körlevelének elején rövid, de meleg szavakkal üdvözli papságát, a kikre az ég Urának bőséges kegyelmét esdi le ebben az új esztendőben is. Üdvözöl sorai folyamán papságának figyelmét különösen ama borzalmas veszedelmekre hívja fel, a melyek leginkább fenyegetik napjainkban a társadalmi rendet. Felhívja a lelkezkedő papságot a következő anyakönyvi bejegyzések kikutatására: Nendegh (vagy Nendeck) Mária Katalin kereszteltetési bejegyzése. Született 1700—1720. között. Gruener Ferencz kapitány és Nendegh Mária Katalin házassági bejegyzése 1736—1746. között. Gruener Borbála kereszteltetési bejegyzése. Született 1738—1747. között s Gruener Ferencz kapitány és Nendegh Mária Katalin leánya volt. A netán megtalálandó anyakönyvi bejegyzés bélyeggel kiállított hivatalos kivonata hozzá küldendő be. Az érdekelt fél 20 frtyai tiszteletdíjat nyújt a kivonatok kiszolgáltatásáért. Közli a vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszternek dr. J. H. Schwicker „Geographie von Ungarn“ cz. tanakönyvének az iskolákból történt kiltitását tartalmazó rendeletét. A Székesfehérvárott építendő

központi katolikus egyleti ház ügyét a következő szóp szavakkal ajánlja a papságának figyelmébe: Atyailag felhívom és kérem t. papságot: pártolja s támogassa szívesen ugy saját hozzájárulásával mint hiveik buzdításával a Székesfehérvárott építendő központi kath. egyleti ház nagy horderejű ügyét, a melynek érdekében mélt. és főt. Prifach József pápai házi praelatus püspöki helynök elnöksége alatt alakult bizottság oly alaposan megokolt s a kath. ügy iránt érzett oly lelkes buzgalomról tanuszkodó felhívást intézett a papsághoz mult évi nov. hó 23-án. Huber Lipótnak „A Talmud“ cz. munkáját és a „Havi Közlöny“ egyházi folyóiratot ajánlja. A köhánysági és a kutii tanítói állomásokra pályázatot hirdet február hó 25-iki határidővel. Jövedelem az elsőnél 395 frt 50 kr, a másodiknál 377 frt 17 kr. Végül az egyházi hivatalhoz beküldött többrendbeli kegyes adományokról számol be.

— A rózsafüzér diadala. A mi a virágszirmon a harmat, a pillangón a himpor, az a nő kezében a rózsafüzér, az üde ártatlanságnak, lelki tisztaságnak és szépségnek záloga. A kedves, gyengéd és mégis hatalmas rózsafüzér, a női nemnek kedvencz imádsága, a férfiaknak is mindenkor igen üdvös és hozzájuk méltó imája volt. A történelem is igazolja. Hunyady Jánosnak, a nagy hadvezérnek története, a ki a kardja markolatára esavarva viselte a szent olvasót. Sajnos, manapság nagyobb részt csak a nők maradtak hűek régi, jó tanácsadójukhoz, vigasztalójukhoz a rózsafüzérhez. Pedig a ki a rózsafüzért, a bold. Szűz imáját ájtatosan imádkozza, az felett legnagyobb pátrónánk, az Isten anyja örködik. Igazolja ezen állításunkat a nemrég megtörtént eset. Duna-Adony községben lakó Sági Rozália, jöllehet Calvin tanai szerint nevelkedett, bizonyos rokonszenvenvel viseltetett a katolikus hit és annak hívői iránt. Hozzá tartozói ellenére megtanulta a rózsafüzért imádkozni s naponként ájtatosan végezte a bold. Szűz imáját. Később már a bűjtöket is megtartotta s el ment a templomba is. Végre tegnap kaptuk a hirt, hogy e hó 2-án visszatért az egyedül üdvözöltő róm. kath. egyházba. A keresztanyai tisztet Bauer Györgyné viselte. A visszatérést Csöngedy Gyula kaplán esküszölte. A hitvallás után épületes szent beszédet tartott, mely mély nyomot hagyott a hívők lelkében.

— A tárgy sorsjáték. A székesfehérvári jótékony nőegylet javára 1898. február 20-án tartandó sorsjátékhoz, a mult évről, a nyerők által visszahagyott tárgyakon kívül, eddig a következő adományokat küldötték: *Szőgyény-Marich* Julia 1 czukortartó, 2 falitál, 1 kenyérgosár, 1 persely. *Zákvics* Miklósné piros tojást. *Havranek* József konfekt tartót. *Tóth* Edéné kisasztalkát. *Eisenbarth* Ferenczné üvegkosarat pohárral. *Kovács* Szőgyény M. Róza virágtartó, levélnyomó, kis porcellán alak. *Birkó* Jánosné 2 virágtartót. *Schmetzer* Nándorné 6 csemegétányér, 1 czukortartót. *Rosty* Mária csemegétartót. *Karl* Istvánné 2 fali tálát. *Karl* Józsefné 2 porcellán alak, virágtartót. *Özv. Sáy* Józsefné kenyérgosár. *Herceg* Ignác 1 lámpa. *Wertheim* Árminné álló tűkőr, fal dísz, képráma, szivartartót. — Tiszteletteljes bizalommal kérjük fel a mélyen tisztelt közönséget, hogy a sorsjátékhoz valamely csekély tárgyat adományozni és így a jótékony czél előmozdításához járulni kegyeskedjék. Az adományozott tárgyakat 1898. évi február 19-ig *Fügl* Edéné urhölgy lakatos-utczai 7-ik számú lakására a kegyes adományozók nevével ellátva

kérjük küldeni, mely tárgyak most nevezett urhölgy lakásán február hó 19-től szabadon megtekinthetők. Végül előre is tolmácsoljuk egy az egyletnek, mint a szűkölködőknek köszönését, kiknek érdekében fentebbi kérelmünket tiszteletteljesen ismételné bátorkodunk. — Szeferjvár, február hó 4. é. *Szűgyény M. Julia*, védnök. *Gebhard Ignác*, elnök.

— Egy misszionárius halála. *Afrikából*, a zambezi misszióból érkezik a híre, hogy *P. Menyhárh* meghalt. Még november havában halt meg, de a szörnyű mesze világrészről csak most ért ide a híre. Városunk hitbuzgó közönsége még élénken emlékezik *P. Menyhárh* László Jézusársági atya rokonszenves alakjára, a ki a mi városunkat is meglátogatta s kinek mély értelmű épületes beszédeit a közönség nagy érdeklődéssel s lelkihaszonnal hallgatta. 1890-ben indult *Afrikába*, első állomása *Bróma* volt; hol a szintén magyar *Csimmermann*al együtt működött ennek haláláig. *P. Menyhárh* nemcsak a követte elődjét. Mindkettőt a gyilkos klíma ölte meg, mely európai emberekre 4-5 év alatt feltétlenül halált hoz. Mesze idegenben domborul a hőselkü magyar hitihirdető sírja, azon országban, melyet ő hódított meg Istennek és a civilizációnak, mert a katolikus hit Istennek szolgája és a civilizáció szülő anyja. — Meg kell itt említenünk még valamit. A ki Istenét szereti, annak hazáját is szeretni kell, mert maga a Jeruzsálem felett könnyező Jézus adott rá példát. *P. Menyhárh* is szerette. Mielőtt elment volna a mesze idegenbe, hol még fehér ember nem járt, egy magyar tudós társaságnak felajánlotta tudományos munkásságát. Elutasították, mert — jesusita volt. Így Bécsbe kerültek fáradozásainak óriási értékű eredményei.

— Köszönet. *Nemeth Ödön* ur a „Fejérmegyei Napló” szerkesztője által, egy névtelen jótévő kegyes volt a helybeli jótékony nőegyesületnek 100 frtot adományozni. Hálával nyilvánított az egylet és a nyomorban szenvedő emberiség forró köszönetét nagylelkűségért a nemes szívi adakozónak. — Szeferjvár, 1898. febr. 4-én. *Szűgyény-Marcsák Julia*, védnök.

— Közgyűlés. A székesfejevári katolikus legény-egylet holnap, február 6-án, délután 5 órakor saját helyiségében (Kosuth-utca 6. sz.) évi rendes közgyűlést tartja, melyre a t. tagok ez uton is meghívottnak. Elnökség.

— Visszatérés. Két kiváló esemény örvendestette meg *Sár-Aba* község buzgó lelki hívőit és erősítette vallásos érzületüket. Január 16-án *Sas János* ev. ref. vallású fiatal 19 éves iparos, január 30-án pedig *Miklós József*, a székesfejevár-sárbogárdi vonalon alkalmazott ev. ref. vallású pályáor tért vissza az egyedül üdvözítő katolikus egyház kebelébe. Az utóbbit követék *József* és *Márton* 7 éven aluli gyermekei is. Megható volt mindkét áttérés s a jelenlevők lelkében mély benyomást keltett. A hitvallás letétele után *Szabó Gyula* plebános szent beszédet tartott, melyben szép szavakkal esetelte az esemény jelentőségét.

— Segédjegyző választás. *Szt. Mihály-urhádi* községben rendszeresített segédjegyzői állásra e hó 4-én, pályázók hiányában *ifj. Kálmán Gyula* volt torontál-ozorai segédjegyzőt egyhangulag megválasztották.

— Megzavart táncmulatság. Január 30-án a Mohai Agnes-forrás tüzoltó csapatának csodri osztálya táncmulatságot rendezett *Hölcs* György csodri vendéglős termeiben. Már javában szólott a zene, járták a táncot, midőn egy csomó hivatalos vendég tolakodott be az egyik bálterembe s ott éktelen ordításban törtek ki. Hiába szólította fel őket a rendezőség távozásra, meg nem mozdultak, hanem zajongtak tovább. A jegyző és a bíró is közbe lépett, de hasztalanul. Végre is a csendörökért kellett küldeni s azok vezették ki őket. A rendező ügye a bíróság elé kerül.

— Szocialista gyűlés Fejérmegyében. Hogy a szocializmus terjedése s az arról sürűen közölt hírek nem dajka-mesék s nem a fantázia szüleménye, mutatja a dunapentelei tudósítók jelentése. Ugyanis Tolnamegyéből már felnyomultak Fejérmegyéig és hónapokon át tartó lázas munka után nyílt tere lépnek, mert holnap, február 6-án *Dunapentelén*, a vásártérre hatóságilag engedélyezett gyűlést hívtak össze. Igazán szépen haladunk!

— A kölcsönsegélyző-egylet folyó hó 2-án tartott évi közgyűlésében *Vajmár Ferenct* választotta igazgatónak az elhunyt *Felmayer Károly* helyébe.

— Tüzesetek. E hó 2-án d. u. 4 órakor a városi kórházban a volt kórházi orvos padlásán tűz ütött ki, melyet azonban idejekorán észrevettek és hamarosan elfojtottak. — Január 30-án, mint levelezők írja *Belső-Báránd* pusztán volt tűz. Ott ismét a szülői gondatlanság okozta vesztét egy 4 éves kis leánynak. A nevezett napon *Bonca János* belső-bárándi lakos felügyelet nélkül hagyta *Róza* nevi kis leányát a szobában. A kis leány a kályhából tüzet vett ki, játszani kezdett vele, s játéka közben ruhája meggyulladt. A szerencsétlen leány hasztalan kiáltozott segítségért, mire a házbeliek meghallották, súlyos égési sebeket szenvedett. Illetékes hatóság a gondatlan szülők ellen megindította a vizsgálatot. A kihallgatáson *Bonca János* beismerte, hogy a szerencsétlenség megtörténtekor a bogárnárhelyben, neje pedig *Székesfejevárt* volt a kis leányra 12 éves testvére vigyázott. Mindketten a kályha körül foglalatostoktak, szalmával élesztették a tüzet s a tűz a kis *Róza* ruhájára hullott. Az orvosi látélet szerint a fej hátulós része, a hát, a kar hátulós része égett meg. A szerencsétlenül járt gyermek még életben van. — F. hó 4-én *Nyék* községben *Szabó József* szériűen keletkezett tűz szintén gondatlanságból. Hír szerint *Tunyagi József* gyermekei játék közben gyufával gyújtották meg. (A hó 200 frt körül. Biztosítva nem volt.) Ugyancsak 4-én d. u. 4 órakor *Velenese* községben volt tűz *Sudi János* kazla égett le.

— Mi az igaz. A *Kovács* Dezső ügyében *Lóvy Adolf* fizetveztője a „*Székesfehérvár és Vidékében*” nyilatkozatot tesz közzé, a melyben a többek között *Kovács* Dezsőnek ugyanott megjelent nyilatkozatát s a lapoknak tudósításait meghazudtolni törekedik. E nyilatkozattal szemben mi is leghatározottabban fentartjuk nemcsak a mi tudósításunkat, de kijelentjük, hogy *Kovács* Dezső nyilatkozata is a valóságnak megfelelő. Hogy ez így van nem kisebb tanura hivatkozunk mint éppen *Lóvy Adolf* üzletvezetőjére alias *Kaiser Sándorra*. A dolog úgy történt, hogy mielőtt *Kovács* Dezső a kérdéses nyilatkozatot a *Sz. és V.*-hez elvitte volna, elhozta hozzánk, hogy kikérje véleményünket. Ekkor jött *Kaiser Sándor* is, a ki másképpen *Lóvy Adolf* üzletvezetője név alatt szerepel. Arra kért *Kaiser*, hogy nevét ne írjuk ki, miután őt itt a vevők *Lóvy Adolf*-nak ismerik és neki ártana, ha nevét kitennék. Itt volt tehát, mikor *Kovács* Dezső nyilatkozatát felolvasta és azt mondotta, hogy mindenkben úgy történt, amint a nyilatkozatban meg van írva. Sőt a 200 frta vonatkozólag mi is intéztünk több kérdést hozzá és ő teljesen azt mondta nekünk, a mit *Kovács*. Hanem azért pár nap mulva nyilatkozik a *Sz. és V.*-ben és ott meg egészen az ellenkezőt állítja. — Ime hová fejlődtek a viszonyok!

— A krajezár vége. A krajezárnak is nemsokára beharangoznak, végkép lettünk a forgalomból. A magyar kir. pénzügyminiszter 40918. számú rendelete szerint az ausztriai értékű egy krajezáros és félkrajezáros rész-váltó pénz a magán forgalomban csak 1898. évi június hó 31-ig fogadandó el, az állami pénz-

tárnál és hivataloknál pedig csak 1899. évi december 31-ike után azok névértékükben, sem anyagi értékük megtérítése mellett, többé sem fizetéskeppen el nem fogadhatnak, sem be nem váltathatnak.

— Utó állítás. Fejérmegye és Székesfejevár város ma a városházán előállítást tart *Havranek József* polgármester elnöklése alatt.

— Csendháborító katonák. *Tanárky* József 69-ik gyalogezredbeli szabadságon levő katonája és *Deli Szabó* István *sámolyi* lakosok mult hó 30-án éjjelkor betránnyt okozó részeg állapotban éktelen lármával vonultak végig *Zámoly* elcsendesült utcáin s fellármázták a napi fáradozást pihenő lakósságot. A csendőr járór rendre utasította őket, de bizony ők nem engedelmeskedtek, hanem duhajkodtak tovább. Erre a járór *Tanárkyt*, mint katonát letartóztatta s átadta a 69. gyalogezred parancsnokságának. *Szabó* István pedig az illetékes hatóságnál jelentette fel.

S Z I N H Á Z.

Színházi műsor

1898. február 6-tól február 13-ig.

6-án Vasárnap d. u. II. *Rákóczy Ferenct* fogsága, este: *Kukta kisasszony*.

7-én Hétfőn *Szünet*.

8-án Kedden *Utolsó szerelem*. (Szacsay Gilbert felléptével.)

9-én Szerdán *Czárno*. (Vedrei Gy. felléptével.)

10-én Csütörtökön *Kimbornás család*. (Vedrei Gy. felléptével.)

11-én Pénteken *Kukta kisasszony*.

12-én Szombaton *Varázsgyűrű*.

13-án Vasárnap d. u. *Kukta kisasszony*.

A színház. Minden a rendes medrébe tért a színháznál. Az előadások a legazzebben és nagy közönség jelenlétében folynak le. A mai előadásra is már a délelőtti órákban elkaphatók a jegyeket, úgy hogy előre láthatólag zsúfolt ház lesz. Az igazgató ma tért haza budapesti utjáról, a hol mindent a legjobban végzett el. A jövő hétfőn nem lesz előadás. Kedden *Szacsay* Gilbert vendégszerepel az *Utolsó szerelem*-ben. A vendég színesznő fiatal tehetség s fellépte iránt annál nagyobb az érdeklődés, mert jövőre *Szalkay*hoz van szerződötve. Ha fellépte sikerül az esetben közönségünk bizonyosan megtalálja módját annak, hogy megelőzését értésére adja a fiatal színésznőnek, a mi mindenesetre igen büdítőlag fog hatni rá, hogy a jövő évi szezonig tehetségét erősíteni törekedjék. Szóval iamét, ezuttal teljesen meglehetünk elégedve *Szalkay*val.

Irodalom és Művészet.

Magyar könyvtár. A *Lampel*-féle könyvkiadóczég új vállalata, a „Magyar Könyvtár”-ból most jelent meg az új vállalat harmadik sorozata, öt füzet, a 17. számtól a 22-ig. Van ezek között a füzetek között egy, a 20-21. szám, a melyre első sorban felhívjuk olvasóink figyelmét: s ez a „*Szentiványi álom*”, melyet *Arany János* remek fordításában nyújt a vállalat. Ez a füzet a Magyar Könyvtár programjának legmerészebb pontját viszi egy hatalmas lépéssel közelebb a megvalósítás felé, s a magyar irodalom minden igaz barátjának örömet okoz. A „Magyar Könyvtár” ugyanis felvette programjába azt is, hogy egy teljes *Shakespeare*-rel és egy teljes *Molière*-rel fogja irodalmunkat gazdagítani. Van ugyan már egy teljes *Shakespeare*-nk, a mely a *Kisfaludy*-társaság kiadásában jelent meg, de ennek a *Shakes-*

pearenek ha a fordítás kisebb nagyobb tökéletlenségétől el is tekintünk, legnagyobb hibája az, hogy az olvasó kiadásában elfogyott, díszes kiadásának ára pedig egész kis vagyon. Moltón csatlakoznak azonban a „Szentiványi Álomhoz” az új sorozat többi füzetai is. 19. füzet Kisfaludy Károly válogatott költeményeit tartalmazza, Bánóczi József rendezésében. Bánóczi irt szép bevezetést a 22. füzet elé is, a mely Kármán „Fanny Hagyományai”-t, megújuló irodalmunknak ezt a legbecesebb emléket tartalmazza. A 17. számú füzetnek a címe: „Francia elbeszélők tára” a tartalma egy csomó jeles francia novella, a modern francia irodalom elsőrangú íróitól Ambrus Zoltán ki-tűnő magyarításában. A „Francia Elbeszélők Tára” az „Olasz Elbeszélők Tára”-nak párja (13. füzet) s a 18. füzet Rovetta-nak az olasz állam nagy díjjal koszorúzott hatásos drámáját közli „A becseletlenek”-et, Radó Antalnak, a M. K. szerkesztőjének kiváló fordításában. Az új sorozat, melynek minden száma a legnagyobb érdeklődésre érdemes, a már ismerős 15 kros sarga borítéku kis füzetekben jelent meg, tiszta szép nyomással, jó papíron s minden könyv-árus utján megszerezhető.

FARSANG.

Farsangi naptár.

Február 6-án: Az iparos ifjak önképzőkörének Jelmez-Táncestélya a Magyar Király-ban.
Február 7-én: Megyéből a színházban.
Február 12-én: A székesfejvári betegsegélyező-egyesület hangversenyei egybekötött táncfuzérkéje.
Február 19-én: A székesfejvári kereskedő ifjak „gond-úzó” asztaltársaságának zártkörű tánc- vigalma a „fekete sas” nygytermében.

Táncestély. A tóvárosi olvasó-kör kedden hitűnösen sikerült vizgalmat rendezett. Csak a hajnal pirja oszlatta szét a jó kedvben levő társaságot. — Ott voltak: Almásy Jánosné, Dr. Borchert Jenőné, Fortvingler Ferenczné, Gebauer Ida, Gemmel Ferenczné (Moha), Dr. Hattuyfy Dezsőné, Hesky Imréné, Kalmár Lászlóné, Kampis Józsefné, Keglovits Dezsőné, Kenessey Gyuláné, Kövály Edéné, Krausz Bernátné (Seregélyes), Mayerhoffer Ferenczné, Molnár Béláné, Pósa Jánosné, Rédl Gézáné, Roszberger Imréné, Id. Rózsa Ferenczné, Számmer Imréné, Szemler Imréné, Szöllöy Ferenczné, Veichinger Sándorné, Vida Pálné, továbbá: Almásy Annuska, Belák Berta, Fischl Anna, Fortvingler Erzsike, Gemmel Jenny (Moha), Hesky Anna és Erzsike, Illés Irma, Kalmár róza, Kampis Ilona és Margit, Kenessey nővérek, Kövály Erzsike, Krausz Etelka (Seregélyes), Mirkva Juliska, Mittler Gizella, Pósa Margit, Reissinger Gizella, Rédl Ida, Roszberger Irma és Margit, Rózsa Mariska, Rötting nővérek, Sipos Emilia (Inota), Számmer Vilma, Szemler Erzsike, Szöllöy Mariska, Trautwein Ilonka (Ipolyság), Veichinger Emilia stb. A kedélyes táncestély 70 frtot jövedelmezett az olvasókörenek.

A kath. legény-egylet táncmulatsága.

A helybeli kath. legény-egylet január hó 30-án a „Fehér Bárány” vendéglőben fényes táncmulatságot rendezett saját házalapja javára. Városunk iparossága nagy számmal jelent meg, elhozva családját azon egylet báljára, mely céljainál és eszközeinél fogva különösen napjainkban igazi missiót teljesít. A kellemes és tréfás jelenetekkel egybekötött vizgalm a reggeli óráig tartott és a főnnebbi célra szépen jövedelmezett. A négyeseket 50 pár táncolta. Jelen voltak asszonyok: Bányovszky Pálné, Bogrnár Józsefné, Csucs Istvánné, Dornis Lászlóné, Dornier Józsefné, Elés Lajosné, Földi Jánosné, Fekete Istvánné, Fogl Edéné, özv. Juhász Pálné, Klein Istvánné, Kern Péterné, Lax Balázné, Lévy Jánosné, Móna Jánosné, Mutnyánszky Jánosné, Orbán Istvánné, Pölöskei Péterné, özv. Reiter Sándorné, Simk Lajosné, Süveges Istvánné, Scheiber Mórné, Vekerle Ferenczné, Zombai Jánosné stb. Leányok: Bajnóczi Zsófia, Bokor Erzsike, Csucs Janka, Dornis Erzsike, Dornier Erzsike, Fogl Katicza, Földi Mariska, Fekete Mariska, Juhász nővérek,

Kern Annuska, Klein nővérek, Petrás Julia, Réder Mariak, Móna nővérek, Mutnyánszky Ters, Lax nővérek, Orbán Mariska, Pölöskei Mariska, Reiter nővérek, Simon Gizella, Süveges Mariska, Streitnőv., Scheiber nőv., Szűts Mariska, Vieger Anna, Varga Erzsike, Zombai nőv. stb. — A kath. legényegylet ház alapjára ez alkalom-ból adakoztak: dr. Steiner Fülöp, védnök 10 frt; Prifach József 2 frt; Károly János, Huszár Károly Komáromy Károly 1—1 frt; Kalocsay Alán 2 frt; id. Streit Ferencz 1 frt 70 kr. Számmer Kálmán 1 frt 50 kr. Faragó Aurél, Tamás Vilmos, Streit Ferencz, dr. Klacsz György, Csucs István, Süveges Lajosné, Tomann Antal, Kéri Fercz Látics György 1—1 frt; Tögl Gyula, özv. Strausz Gyuláné, Lévy Jánosné, Móna János, Kiss Arisztid, Szlezcsky Kamil, Szalay József, Szórady Gyula, Gáncs Pál, Kern Péter, Fekete Antal, N. N., N. N., N. N. 50—50 kr. Mutnyánszky János, Schau-mann József 35—35 kr. Fisi Mihály 30 kr. Földi János, Lax Balázné, Elés Lajos, Kern Péterné, Dornis Lászlóné, Pölöskei Jánosné, Vekerle Ferencz, Petrás Juliska, Klein nővérek, N. N., Orbán Istvánné, N. N., N. N., Simon Lajos Nagy József 20—20 kr. Zombai Jánosné 30 kr. Fogadják a nemes szívű adakozók illetve felülfiz.ők a jó célra hozott áldozatukért az egylet mély köszönetét.

A dunapentei kath. kör saját pénz-tára javára zártkörű táncvizgalmat rendezett, mely 30 kr. belépti díj mellett 51 frt 89 kr. tiszta jövedelmet hozott.

Farsangi bál. A moóri kath. kör mult vasárnap tartotta farsangi bálját, mely a váro-közönség felül jól sikerült. A jelenlevők osztály-külömbég nélkül a legjobb kedvben mulattak reggelig. A tiszta jövedelem 40 frt volt. Felül-fizettek: Krieger Sándor 2 frt; N. N. 1 frt 50 kr. Gróf Károly, Hauser I., Hlartatek János, Kossovitz Ferenczné, Lindaner Károly, Magdics Ignác, Mergl József, Röpper R. Szelits János és özv. Veisz Mátyásné 1—1 frt; Bozó József, Frey István, Klein Lukács, Körmény Péter, Kuti József, Müller Rezső, N. N. Orbán J.-né, Verger Mihályné, Viesner István, Vröbl Mihály 50—50 kr. Varga Márton 30 kr. és Ruderer János 25 kr. Fogadják ez uton a körnek hálás köszönetét.

A tóvárosi mulatsága.

A székesfejvári tóvárosi szent Lászlórol nevezett fók kath. kör folyó évi február hó 9-én saját helyiségében (Matusek-féle vendéglő) könyvtára javára **táncmulatságot** rendez. Belépti-díj személyenként 20 krajczár. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hirlapilag nyug-tuztatnak. Kezdeté este fél 8 órakor.

Közzgazdaság.

Szerb állatbehozatal.

E napokban egy magában véve jelenték-telennek látszó rövidke hír jelent meg a napilapokban; mely bizonyára keveseknek költötte fel a figyelmét.

Arról volt szó e hirben, hogy egy szerb udvari marsall s a budapesti szerb konzulatus tagjai meglátogatták a budapesti marhavásár-tér istállót azon czélből, hogy meggyőződjenek, nincsenek-e a budapesti piacon a felhozott szerb állatok a fertőzés veszélyének, vagy a felhozatal jogosulatlan korlátozásnak kitéve. E látogatás — habár ugy mondják — privát természetű volt, mégis valószínűleg a szerb kormány megbízásából történt s azon czélből, hogy a hetek óta betiltott szerb marhabehozatal ismét szabadabb tétessék.

Tudvalevő dolog, hogy kormányunk még a mult év vége felé elrendelte a behozatali tilalmat a szerb marhára, a csaknem minden egyes szállítmányban konstatált száj- és köröm-fájás miatt. A szerb kormány intervenciójára a behozatali tilalom csakhamar ismét felfüggesz-tetett, de a folyton konstatált száj- és köröm-fájás következtében újból elrendelést a be-hozatal mai napig tilos. Ez persze nagyon fáj Szerbiának s minden eszközt megmozgat, hogy

a bevittelt lehetővé tegye; ezért volt valószínű-leg szüksége megvizsgáltatni a budapesti piacot is, hogy a szerb állatok nincsenek-e itt a ragályozás veszélyének kitéve? (1)

Ugyan kérdjük, helyeselhető-e az az el-járás s megengedhető-e, hogy a külföld előtt — a mely a mi állategészségügyi állapotaink-ról szóló legkisebb híreket is aggódo figyelem-mel kíséri — oly színezet adassék ez ügynek, mintha a szerb állatok a budapesti piacon in-ficiáltnak?

Nem tartjuk valószínűnek, hogy a kiünn-járt társaság nem birna tudomással Szerbiának a mieinknél rosszabb állategészségügyi viszonyairól s nem volna meggyőződve rója, hogy éppen a szerb állatok veszélyeztetik állandóan a mi piacunkat a ragályozás veszedelmével, amint ez számtalan esetben konstatáltatt már.

Erteüülésünk szerint a bizottság meggyő-ződven, hogy piacunkon a szerb állatokat a ragályozás veszedelme nem fenyegeti s hogy felhozatalukat jogosulatlan intézkedések nem korlátozzák, azon meggyőződésének adott kife-jezést, hogy legközelebb a szerb marha beho-zatala megindulhat.

Számtalanszor rámutattunk már azokra a súlyos következményekre, melyek a magyar állattenyésztőkre a szerb állatbehozatali követ-keztében származnak. Nem csak saját állataink értékesítését nehezítjük meg ilyen módon saját piacainkon, de saját magunk nehezítjük meg ennek következményeképen a nyugoti külföldre irányuló állatkivitelünket. Ausztriáról nem is szólva, Németország — utalással az állategész-ségügyünk rendezetlen voltára — a legnagyobb mértékben megnehezíti oda irányuló bevitelün-ket s enyhéb elbánásban Németország részéről aligha fogunk egyhamar részesülni, mert hisz — hála a szerb marha-behozatalnak — álla-dóan értesülhet a budapesti piac inficiált voltáról s ennek révén van oka a szigorú el-bánás fenntartására és aztán mily radikálisan járnak el velünk szemben. A bajor kormány például a mult évben rendeletet bocsátott ki, hogy az osztrák-magyar morarchia területéről Münchenbe bevitt összes állatot három napon belül levágandók, elérvén e rendelettel, hogy az oda irányuló bevitelünket a minimumra vol-tunk kénytelenek redukálni.

De más államok, amelyeknek nincs is okuk állategészségügyi okokból korlátozni a bevittelt, ugyancsak szigoruan járnak el velünk szemben, anélkül, hogy kormányunk a rendelkezésre álló retorziókkal érdekeinket megvé-deni képes lett volna. Például Franciaország már harmadévs jukhvitelünk ellen valóssággal drákói szigorúságu rendeletet léptetett életbe, — elrendelvén ugyanis, hogy az osztrák-ma-gyar monarchia területéről bevitt juhok heten-ként csak egyetlen egy meghatározott vásári napon hajthatók fel a 36 óra alatt akár el-adattak az állatok, akár nem, levágandók. — E szigorú intézkedések rövid idő alatt jukhvitelünket Franciaországba igen nagy mértékben csökkentették, 1894-ben még 246,428 db volt jukhvitelünk, amely 1896-ban 21%-kal csökkent, az 1897-ik évben pedig 80 ezer darabra, tehát több mint 25%-kal csökkent alá.

Es ugyan kérdjük, mit tett kormányunk, hogy a magyar tenyésztők érdekét e rende-lettel szemben megvédelmezze? Eredményss intézkedéseket semmi esetre sem, mert e ren-delet még ma is érvényben van.

Ha már kifelé nem képes kormányunk érdekeinket megvédelmezni, ugy legalább a szerb szarvasmarha — behozatalát — állat-egészségügyünkre — származó veszélyektől köteles az állattenyésztésünket megóvni. Az úgy közzgazdasági oldalát nem is említjük, mert tapasztalataink szerint — amig a külföld velünk szemben a legszigorubn eljárás alkalmazza az állatbeviteli kérdésekben — addig mi gavalléroskodunk s nyakunkra bcsátjuk a szerb marhát, megnehezítvén saját piacainkon is állataink értékesítését.

Konstatálván a szerb állatok folytonos ragályozott voltát, követeljük, hogy a szerb marhabehozatal eltiltassék a legszigorubban mindaddig, mig Szerbiában az állategészségügyi viszonyok gyökeresen meg nem javítatnak. J. P.

Vasuti új menetrend.

— Érvényes 1897. október 1-től. —

Csász. és kir. szab. déli vasút.

Budapest	Székesfejérvár	Nkanizza.
ind.	érk.	ind.
Szem. v. 6:40 reg.	8:53 d. e.	9:04 d. e.
Gyorsv. 7:30 reg.	8:53 d. e.	8:58 d. e.
Vegy. v. 2:35 d. u.	4:29 d. u.	4:35 d. u.
Vegy. v. 5:25 d. u.	7:39 este	8:55 este
Gyorsv. 7:45 este	9:11 este	9:16 este
Szem. v. 9:25 este	11:33 este	11:43 este
		12:10 éjjel
		3:52 éjjel

Nagykanizsa	Székesfejérvár	Budapest
ind.	érk.	ind.
Szem. v. 12:15 éjjel	4:16 reg.	4:24 reg.
Vegy. v.	6:15 reg.	8:33 d. e.
Gyorsv. 5:48 reg.	8:47 reg.	8:54 reg.
Vegy. v. 9:15 d. e.	1:51 d. u.	2:32 d. u.
Szem. v. 2:— d. u.	6:01 d. u.	6:09 este
Gyorsv. 5:06 d. u.	8:03 este	8:15 este
		9:40 este

M. kir. államvasutak.

Székesfejérvár-Veszprém	Veszprém-Safejérvár.
ind.	ind.
Sz.v. 5:20 d. e.	8:03 d. e.
Sz.v. 9:27 d. e.	10:45 d. e.
Sz.v. 1:— d. u.	2:33 d. u.
Sz.v. 9:27 este	11:— este

Székesfejérvár	Komárom-Ujszöny.
indul	érk.
Vegy. v. 10:— d. e.	2:50 d. u.
Szem. v. 10:— este	12:59 éjjel

Komárom-Ujszöny	Székesfejérvár.
ind.	érk.
Szem. v. 11:36 d. e.	2:23 d. u.
Vegy. v. 3:41 reg.	8:22 d. e.

Fehér- és tolnamegyei h. é. vasút.

Székesfejérvár	Adony-Szabolcs	Paks
ind.	érk.	érk.
Vegy. v. 3:55 d. u.	5:12 d. u.	9:33 este
Vegy. v. 7:56 reg.	9:23 reg.	2:15 délben

Paks	Adony-Szabolcs	Székesfejérvár.
ind.	ind.	érk.
Vegy. v. 2:— reg.	6:23 reg.	7:40 reg.
Vegy. v. 1:20 d. u.	6:06 este	7:25 este

Székesfejérvár	Sárbogárd
ind.	érk.
Vegy. v. 9:05 reggel	10:55 délelőtt
Vegy. v. 2:50 délután	4:30 délután

Sárbogárd	Székesfejérvár
ind.	érk.
Vegy. v. 5:25 reggel	7:24 reggel
Vegy. v. 12:— délben	1:47 délután.

Apró hirdetések.

E rovatban közzétett egy-egy hirdetésnek, ha lakcím nincs kitéve 4 soros terjedelemben egyszeri közlésre 30 kr. Minden további sor 4 kr. — Ha az apró hirdetés 6-szor vagy ennél többször adatát fel, megjelenésenként 20 kr-ét vétetik föl.

Értesítéseket díjtalanul ad a kiadóhivatal bárkinek, vidéki levelekre, ha 5 kros váltás-bélyeg mellékelteketik válaszol.

HÁROM SZOBÁBÓL

áll lakás minden hozzávaló mellékhelyiséggel együtt kiadó. Czim a kiadóhivatalban.

JÓ ERKÖLCSŰ

fü kocsigyártó üzletbe tanulól felvétetik. Czim a kiadóhivatalban.

Budapesten

új, 15 évig adómentes három emeletes sarok-

a Lípótvárosban, kitűnő fekvéssel, élénk üzletvidék, a lakások parquettákkal kárpitozott falakkal, fürdőszobával stb. kiállítva 280 □-ól 9 %-nyi tiszta jövedelemre 200.000 frt-ért. rajta levő bankteher 85.000 frt. továbbá új 3 emeletes bérház VII. kerületben, 280 □-ól 10%-nyi tiszta jövedelem 130.000 frt-ért eladó, esetleg földbirtokra vagy itteni vagy környékbeli házra elcsereendő. Bővebbet

Löwy Emilnél Budapest,

VI., Teréz-körút 28. I. em. 14.

LEVELEKRE RÖGTÖN VÁLASZOLOK.

RODE IMRE

Uri és női divatüzlete Székesfejérvárott, Nádor-utca 17. szám.

A mélyen tisztelt vevő közönség h. figyelmét bátorítom felhívni az alatt felsorolt árakra, melyek új üzletemben nagy választékban legjobb minőségben olcsó árakon szerezhetők nálam be, u. m.:

Férfi kalapok:

férfi kemény kalap fekete 2- 3- 3:50
férfi puha kalap színes 1:50 1:80 3-
férfi puha kalap fekete 1:60 1:80 3-
férfi puha kalap Loden 1:20 1:50 1:80
gyermek kalap minden színben 75-től 1:50

Férfi sifon ing:

sima elővel gallér nélkül 1:20 1:50 2-
szeg. elővel gallér nélkül 1:50 1:80 2:20
hímzett „ gallér nélkül 1:70 2- 2:40
batszt „ gallér nélkül — 2:20
selyem „ gallér nélkül — 2:20 3-
férfi gallér fehér és színes 12 drb 2 frt.
férfi kézelő fehér és színes 12 pár 4 frt.
Cretongy. ing gallérral —90 1:20 —
sifon gallér nélkül 1- 1:20 —
férfi lábra való köppér —80 1- 1:20
férfi lábra való atlas damask 1:30 1:60

Zsebkendők:

fél vászon színes széllel 1:20 1:50 1:80
czérna vászon színes széllel 2:40 3- 3:60
fehér vászon és batszt 3:50 4:50 5:50
gyermek Clott esernyő —90 1- 1:20
férfi Clott esernyő 1- 1:20 1:50
félselyem esernyő 1:80 2- 2:20

Reklam nyakkendők:

Legdivatosabb formákban 15, 20, 25 kr
Legdivatosabb form. selyem 30-tól 1:50

Bőrkeztük, elismert legjobb gyártmányu

férfi- és női- minden létező színekben párja 120 frt.

Nagy választék férfi, női és gyermek-harisnyákban, továbbá váltűzők, csipkék, szallagok, kötő és horgoló pamutok, csipke függönyök és minden e szakmába vágó rövidáru cikkekben.

STEININGER SÁNDOR Parti divat vászon üzlete

SZÉKESFEJÉRVÁR, Nádor-utca 19. sz. Tejes-köz sarkán.

Az őszi- és téli időnyre remekül felszerelt női divat, kész női felöltő és vászon üzletomben

szerecsés párti (alkalmi) vételek

folytán azon helyzetben vagyok, hogy olyan

jutányos olcsó árakért

tudok kitűnő jó minőségű és divatos áruval szolgálni, hogy ársám tekintetében legyőztem a fővárosi összes kereskedőket

ajánlót jól felfogott érdekebe: ajánlom meggyőződhést szerezni és bevételeiről megismeréséltetni.

Tisztelettel

STEININGER SÁNDOR,
Székesfejérvár Nádor-utca,
Pollák czéplész átteltésében.

	Ezelőtt	Most
	frt kr	frt kr
1 mtr jó mosó parget	30	18
1 mtr széles színtartó parget	55	30
1 mtr dupla széles schewiott	50	22
1 vég 30 rötös schiffon	7:80	4:50
1 vég 30 rötös e úrná Canavász	7:50	3:30
1 vég 32 rötös vászon	7:50	3:30
1 vég Steininger Creas	9:50	3:80
1 vég 54 rötös Rumburgi	25-	8:60
1 pár tunis szöv. függöny	3:00	1:50
1 dtz. zsebkendő szép	3-	1:20
1 drb 3 méteres fluid kendő	7-	1:30
1 vég korona kanavász	9:50	4:50
1 garitúr agyterítő abrosz	12-	6:50

és mas e szakmához tartozó cikkek óriási választék rendkívül olcsó árért.

Nagy forgalom, kevés haszon!

BUTOR ÜZLET ÁTTELVEZÉS!

Alulírott tisztelettel értesíti a n. é. helybeli és vidéki közönséget, hogy eddig

Sas-utczában levő butorraktáromat

február 1-től kezdve

(Buzapiacz) Simor-utca 2. sz. a. emeleti helyiségbe

helyeztem át, hol dus választékban mindennemű asztalos-, kárpitos- és esztergályos butorokat, ugyszintén tükröket, képeket, madracokat, Thonet-féle hajlított székeket és egyéb butortárgyakat szabályos, szilárd és izlésteljes kivitelben, jótállás mellett rendkívül jutányos árakban kaphatók; nemkülönben vállalkozom e szakmába vágó bármelynemű új vagy átalakítási és javítási munkákra, helyben úgy mint vidéken lehető legjutányosabb árak mellett.

A nagyérdemű helybeli és vidéki közönség becses pártfogásáért eszedzve

Kiváló tisztelettel

ID. FÜSTÉR IMRE,

butorgyáros és kárpitos-mester Sz.-Fejérvár.

Elismert első rangu gyártmány!
 Legújabb rendszerű
VETŐGÉPEK!
 Különböféle járgányos **cséplők**, kitűnő szerkezetű és könnyű járásu zsákoló, tisztító és cséplő gépek járgányhajtásra valamint minden más gazdasági gépek és eszközök
Reissenzahn Antal
 Budapest, Eötvös-utca 38. szám.
 Nagy vasöntődével egybekötve, mely szállít
KOVÁCSOLHATÓ, PUHA * * * *
*** * * * * és ACZEL ÖNTVÉNYT**
 jutányos áron, saját és idegen minták szerint.
 Részletes árjegyzékkel és szaksteri felvilágosítással készséggel szolgálak díjmentesen.
 KÜLÖNÖS FIGYELEMBE AJÁNLOM legújabb szerkezetű
Gőzcséplőimet.
Ügynökök felvételnek.

A MAUTHNER-féle
 hirneves
konyhakerti és * * *
*** * * * * világmagvak**
 zárt és hatóságilag védett csomagokban, a törvényesen bejegyzett
medve-védjeggyel

valamennyi nagyobb
fűszer- és vaskereskedésekben
 kaphatók.

A Budapesten Andrássy-ut. 23. sz. alatt létező Mauthner Ödön cég csakis olyan csomagoknál vállal teljes jótállást egészen friss és változtatható magokért, a melyek csomagok rajzszíntva, a medve ábrával és a Mauthner névvel jelölve, úgy a mint a mellékelt rajz is mutatja.

ULLMANN ÉS WEISZ
 Székesfejérvár, Nádor-u. 4., a zirczi templommal szemben.
 A t. vevőközönség becses figyelmébe ajánlja:
Toll és selyem LEGYEZŐIT, gyémánt imitatio ÉKSZEREIT,
 legújabb divatu gyöngy és selyem ruhádszeit.
SZALLAG-, CSIPKE-, BÁRSONY- és ZSINOR-DISZKET
 Valódi francia kézimunka és kötő anyagok, felülmulhatatlan francia szabásu mellfűzőit. Szintartó angol batiszt zsebrendő tuc. 1 frt, (alkalmi vétel.)
FÉRFI ING, GALLER és NYAKKENDŐK
 a legdivatosabb és legjobb kivitelben nagy választék.
 Szappan, illatszer, erszények, csivar és csivarka táskák szolid kivitelben.
ANGOL LINOLEUM és VIASZKOS VÁSZON GYÁRI RAKTÁR.
SZABOTT ÁRAK! Kiváló tisztelettel Ullmann és Weisz.

HIRDETÉSEK
 felvételnek
 kiadóhivatalunkban
 Szent-István-tér 1. szám alatt
 a legintányosabb árban.

Tűzkáreset végett
 a raktáron levő összes áruk minden áron eladatnak.
 Cretonok — — — — métere 12 krajczár.
 Barchetok — — — — „ 12 „
 Ruha kelmék — — — — „ 15 „
 Tisztelettel **LÖWY ADOLF,**
 Székesfejérvár, Jókai-u.

A SZÉKESFEHÉRVÁRI KERESKEDELMI BANK
RENDES ÉVI KÖZGYÜLÉSÉT
 folyó évi február 13-án d. e. 9 1/2 órakor
 SAJÁT ÜZLETHELYISÉGÉBEN TARTJA MEG,
 melyre az intézet részvényesei tisztelettel meghívotnak. *)

A közgyűlés tárgyai :
 I. Az 1897. évi zárószámadásnak előterjesztése, az igazgató tanács és a felügyelő bizottság jelentése.
 II. Az osztalék meghatározása és a felmentvény megadása.
 III. 7 igazgató tanácsi és a felügyelő-bizottság három rendes és két póttagjának megválasztása.
 IV. Az alapszabályok 2., 27. és 36. §-ának módosítása.
 Székesfejérvár, 1898. január 11-én.
Gróf ZICHY NÁNDOR, elnök.

*) Azon részvényesek, kik a közgyűlésen résztvenni óhajtanak, tartoznak az alapszabályok 51. §-a értelmében közgyűlést megelőzőleg legalább 8 nappal saját nevükre szóló részvényeiket az intézet pénztáránál átvételi jegy kiszolgáltatása mellett letenni.

Nyomatott Származó Irodánál, Székesfejérvárott.